

רחל מרחלת על כל העולם

גאון - תאריך אחרון!

אורנה גולדפרב ויהורם גאון
תכשיטים ופרווה

כובש. "יש לי זמר אחד בבית, ואותו אני אוהבת."
ומה צריך יותר מזה הבן-אדם? אז שיהיה להם במזל טוב,
ואנא בלי התקלה. כי טכס כזה הוא, כידוע, מסוג האירועים
שבהם עורך אוהדים יכול רק להפריע.

לכל מי שחשב שהופ, ברגע האחרון שוב יקרה פנצ'ר, נכונה
אכזבה. יהורם גאון וחברתו היפה, אורנה גולדפרב, יתחתן
נו - בלי גדר - בטכס דתי מלא, והמועד החדש והסופי שנקבע
לחתונה הוא ה-30 ביוני.

הפעם כבר לא יעשו להם בעיות, כיוון שאורנה כבר גדולה.
מלאו לה 17, והיא הגיעה לפירקה ב-27 במאי. וכדי שתיווכחו
עד כמה הוא אוהב אותה, עליכם לדעת, שהוא הביא לה במתנה
מערכת של תכשיטי-זהב עם אבני-חן ירוקות, הכוללת טבעת, ענק
לצוואר, עגילים וצמיד. ואם לא די בכך, הוא הביא לה גם
מעל-פרווה אלגנטית, שמתחמם בינתיים בארון.

את כל המתנות היפות האלה הביא יהורם איתו מהסיוור
האחרון שערך בטורקיה. אז רק תארו לכם מה היא תקבל כשהוא
ישוב, באמצע החודש, מסיבוב-ההופעות הנוכחי שלו בוונצואלה.
אחרי הכל, אם היא יושבת בבית ומחכה לו כל-כך יפה, תסכימו
איתי שמגיע לה.

אבל לפי מה שסיפרו לי, כל הווסות האלה הן עוד כלום
לעומת המתנה שהיא תקבל לגישואין. זה לא אומר שהוא מס'
חובב ומחלק מתנות על ימין ועל שמאל, אבל הבנאדם לא מת'
חתן כל יום, גם לא כל יומיים, וכשהוא כבר מחליט לעשות
את זה, אפשר להבין מכך שהוא יודע להעריך את אוצרו.

טכס-הגישואין שלהם ייערך, כמחזקן, בבית-הכנסת הספרדי
שבירושלים העתיקה, עיר-אהבתו של יהורם, והבטיח לערוך אותו
הרב הראשי, הראשון-לציון עובדיה יוסף.

אורנה המקסימה נרגשת מאד לקראת המאורע החשוב בחייה,
ולפי מה שראיתי, היא מרגישה שעם יהורם זה בטוח. למרות
שהיא הספיקה להכיר קצת את החברים שלו, ואת עולם הבוטמה
התלאביבי, הבחורה פשוט לא מוצאת בזה עניין, ומעדיפה בדרך-
כלל לשבת בבית עם בעלה-לעתיד, או לצאת איתו לבלות בין
החברים הפרטיים שלו.

„הבוהמה פשוט לא מעניינת אותי“, אמרה לי הקטנה בחיך

הלם וארוחת- בוקר

מי שחזר מפסטיבל-קאן כשהוא המום ל-
חלוטין, היה במאי-הקולנוע ויקטור נורד,
שהוא עולה-חדש מברית-המועצות. כי מה
שעבר עליו בקאן, עובר בעצם על כל
מי שמגיע לשם. אבל לא כל אחד הוא
עולה-חדש מברית-המועצות, כך שאפשר
להבין אותו.

תארו לכם שיום אחד הוא יושב לו
בלובי של מלון מרטינו, לבוש פראנזי
סטייל בנאדם חשוב, ופתאום נעצרת לפני
המלון מכונת רולס-רויס לבנה, עם שמר

ויקטור נורד ומדאני גריפית
עיתונאיות וזונות

שות ירוקות, ופיתאום, כמו בסרטים, נפתח
חת הדלת ומהמכונת נשפכת החוצה פצ'
זה לא-רגילה, שחץ מזה שהיא בלונדית
משגעת, או מנצנץ עליה עדיי-הלומים
מסנוור בשיער, ועל צווארה תלויה פירות
מינק כחול, שרק מי שבא מרוסיה יודע
להעריך כמה היא שווה.

„בקיטור“, מספר לי ויקטור, „תארי
לך שהפצצה הזאת נכנסת למלון, עוברת
לידי וקורצת לי בעין, סימן כזה שפירושו
אחד: „בוא אחרי“, הייתי כל-כך מבסוט,
שכבר קמתי והתחלתי ללכת בעיקבותיה.
הייתי משובע שהיא מינימום נסיכה או
משהו כזה. עד שפיתאום דאה אותי משהו
מהמישלחת שלנו, לא חשוב מי, ואמר לי
שרצוי להכין אלף פרנק. קיבלתי שוק.
איך אפשר להאמין שיפהפיה כזאת נותנת
תמורת הכסף רק 40 דקות גוד-טיים על
השעון, כמו שעור-נהיגה?“

אבל זה היה רק שוק ראשון בסידרה.
אחרי ההקרנה התגנית של סרטו, הגן
בכיכובם של שיוקה אופיר ומדאני
גריפית, ניגשה אל ויקטור בחורה זרוקה
ומלוכלכת, ההפך הגמור מהפצצה הבלונדית
דית, חצי שיער ג'ינג'י וחצי שחור, משהו
מיפלצתי, והדבר הזה התחיל לדבר איתו.
„תפסתי ממנה מרחק“, הוא מספר, „כי
לא רציתי שיצלמו אותנו ביחד, אבל
היא דווקא צעקה לצלמים שיצלמו טוב.
אחרי זה כבר לא-היתה לי ברירה אלא
להקשיב לה. והנה, היא אומרת לי שהיא
רוצה לראות אותי ולראיין אותי, היתה לי
ברירה? הסכמתי. וכבר סיפרה סיפור חדש.
„אני לא מסוגלת לראיין אותך, אמרה
לי, אני פשוט רעבה. אבל אל תדאג, אני
אקח אותך למיסעדה וזוהי, הלכתי איתה
למיסעדה, והיא אמרה לי: „אני מומינה
סלט שעולה 25 פרנק, בסדר? הסכמתי,
אלא מה? היא אכלה ואכלה, וכשגמרה
לאכול, אמרה לי שהיא פשוט כבר עייפה,
כי נורא מאוחר, והיא תצליח אלי מחר.
הייתי משובע שהיא סתם פראיירית שר'
חיפשה פראייר להוציא ממנו ארוחה.
„פתאום היא מצלצלת אלי למחרת ב-
בוקר, ומודיעה לי שהיא מחכה לי בלובי
של המלון. לראות אחת כזאת בבוקר, זה
מוריד את המוראל לכל היום. מובן שזה
עלה לי גם ארוחת-בוקר, אבל השוק האי-
מיתי שלי, התרחש כשהיא פיתאום שלפה
לי עיתונים כמו הניו-יורק טיימס וכל
מיני חשבוים כאלה, והראתה לי את הכת'
בות שלה שם. נו, אז מה אני צריך לחשוב
עכשיו? כשזוננות נראות כמו מלכות-יופי,
ועיתונאיות כמו זונות?“

ממשבר לזהות

את הזהות, לעזוב את הכל ולחזור ארצה.
נו, את זה דווקא לא ידעתי, אבל הרי
ההוכחה, עובדה שהוא חזר, אבל לא לפני
שהוא קפץ קודם לגישוש. גישש פה, גישש
שם, עד שבחר לו משרה ציבורית שתת'
אים לכישוריו, כי הרי לא חוכמה לחזור
ארצה כדי לעשות כאן מה שהוא עשה
שם, אבל בקטן.

אם כבר מתרחש משר-הזהות הנ"ל,
מוכרחים לעסוק במינימום איזה תפקיד
ציבורי או משהו. „החוכמה היא לעשות
דברים שישפיעו על תרבות של עם“,
כך הוא מרגיש. ומעכשיו הוא מתכוון
להתחיל להשפיע על תרבות עמנו, ויהי'
מה.

בתור התחלה, הוא התמנה כמנהל הר'
תוכניות במוזיאון תל-אביב, והוא מאיים
להתחיל לפעול למען עמו, ובמרץ. אגב,

ערי סמך
חזרה ותשובה

זה רעיון בכלל לא רע: לקחת אנשים,
לשבור להם את הזהות בחו"ל ולהחזיר
אותם ארצה עם המון רצון לפעול למען
העם.

אני רק לא יודעת מה יעשו כל הישר'
ראלים שתישבר להם הזהות עוד בישראל.
אלה בטח ירצו לחו"ל לעשות משהו למען
העולם. נו, דיה לצרה בשעתה.

אם אתם רוצים לדעת מה קורה לישי'
ראלי שיושב בחו"ל בערך עשרים שנה,
ואמילו די מצליח, אז התשובה היא:
משבר זהות. זה מה שקרה גם לאמרנן
ערי סמך, שחזר לפני שבוע ארצה והר'
פעם בתור תושב-חוזר - ולתמיד.

למי שלא יודע, אז עדי היה האמרנן
שהוציא לאור העולם את צמד העופרים,
והשפיע על הקאריירה שלהם מאז לידתם
האמנותית. אחר-כך הוא עבר לטפל בכל
מיני להקות-זמר אמריקאיות ובמלחינים
של מוסיקה לסרטים, והוציא לאור כל
מיני מוסיקות וקופרודוקציות, עד שביום
בהרי אחד הוא הרגיש שזוהי זה, יש משבר
זהות.

ועכשיו אתם ודאי רוצים לדעת מה זה
משבר-זהות. בבקשה: „אתה פשוט יושב
והושב מה אתה עושה, ובשביל מי. אנשים
פשוט חוזרים אל השורשים, וסוגרים את
מעגל-החיים שלהם, במקום ששם הם נולד'
דו“. כך חושב האמרנן סמל, וכדאי רק
שתדעו שהקש ששבר את הזהות שלו היה
דווקא הצלחה כבירה עם הווקר בראדרס
בלונדון. „אבל רק מתוך הצלחה אפשר
לוותר על דברים“, אומר עדי.
„רק כשמצלחים מאד, אפשר לשבור

מה שבטוח -

ביטוח

לפני שנים אחדות הוא היה אחד השד'
רנים הפופולריים של גלי-צה"ל. מה זה
פופולרי? תארו לכם שיום אחד אנשים
אפילו התבלבלו ושאלו את מי שהיה אז
מפקד-התחנה, יצחק ליבני, אם הוא
גדי ליבנה. אבל מאז השתחרר גדי

שרה וגדי ליבנה
בידור ומישמעת

מצה"ל, והיום הוא הפך סתם מר ליבנה -
סוכן-ביטוח.
אלא שאני, מציד, זוכרת לבחור את
חסד נעוריו, לכתת אחריי על גלי-האתר
והשנוע שמחתי לפגוש אותו באחת המסי'
בות, ולהכיר באותה הזדמנות גם את רעי'
תו הטרייה, שרה לבית זליש, שהיא
מורה לחינוך מיוחד במיקצועה.

נו, נראה שמומחית לחינוך מיוחד זה
בדיוק מה שהיה חסר לסוכן-הביטוח החד'
דש. כי בדיוק בחצות-הלילה פנתה האשה
לסינדרלה שלה, ואמרה לו: „גדי, מתר
אנחנו צריכים לקום מוקדם“. וגדי, שהיה
בשעתו אחד מפרפרי-הלילה החפניים בי'
יותר בשטח, פשוט גמר את הדרינק, אמר
יפה לילה-טוב ונסע הביתה.

זה כבר הפתיע אותי לגמרי. למה? כי